

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej
apríl 2010 - roč. XIX (XX)

Kto uveril našej zvesti? - povzdychol si prorok Iz 53,1-5

Kresťanskú zvesť o odsúdení, ukrižovaní a vzkriesení Pána Ježiša spochybňujú mnohí. Sú fascinovaní vedou a vedeckou metódou bádania do tej miery, že im neostáva žiadna tolerancia pre náboženské veci, pre vieru, ale aj iné náboženstvá. Napr. Islam vie o Ježišovi (Isa), ale ak by ste začali Moslimovi rozprávať o smrti a vzkriesení Ježiša, nesúhlasil by s vami. Pretože Moslimovia na základe Koránu (Súra 4:156-157) neveria, že Ježiš zomrel na kríži za hriešnikov a potom vstal z mŕtvych, ale hlásajú, že došlo k akejsi náhrade za kríž: Ježiš podľa Moslimov bol síce odsúdený, ale podarilo sa mu smrti sa vyhnúť a neskôr bol vzatý do neba.

Odmietavé postoje sú signalizované už apoštolom Pavlom. Nepochodil so zvesťou o vzkriesení v Grécku už pár rokov po tom, čo sa odohralo. Keď sa o tom zhováral na Areopágu so vzdelanými Aténčanmi, oni „ako počuli o vzkriesení z mŕtvych, jedni sa posmievali a iní povedali: Budeme ťa o tomto aj inokedy počúvať. Tak odišiel Pavol spomedzi nich.“ (Sk 17,32-33)

Prorocký text Izaiáša 53 spomína jednu z najhorších vecí, ktorá sa človeku môže prihodiť: opustenosť. Bez priazne ľudí a bez spoločenstva s Bohom, stav vnútornej izolácie, akýsi druh odsúdenia. Veľkonočná zvesť hovorí, že Boh vzal takéto odsúdenie na seba. Izaiáš to vyjadruje slovami: „On niesol naše bolesti...jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“

To uzdravenie môže byť aj vyličenie z telesných ťažkostí. Ježišovo uzdravenie sa však týka aj kríz. Ja som takou prechádzal, keď som mal asi 18 rokov. Túžil som ísť svojou cestou. Cestou zárobku a „užiť si život“, nezaoberať sa vierou a náboženstvom.

Potom som stretol rovesníkov, ktorí mali dôveru v Božie riešenia. Zavolali ma, aby sme sa spoločne modlili. Neochotne, ale šiel som. A keď sme boli spolu, čosi sa stalo. Boh sa ma dotkol, vedel som, že Jeho smrť a vzkriesenie nebol iba všeobecný pardon bližšie neurčeným hriešnikom, ale že On znášal trest, aby som ja mohol mať pokoj. Vtedy prišlo trvalé uzdravenie do mojich vzťahov, nenávisť v okamihu vystriedala ľútosť nad tým, koľkým ľuďom som dovtedy ublížil, závisť vystriedala dobroprajnosť, a čo viac, - aké prekvapenie - túžil som sa modliť. To bola skúsenosť môjho obrátenia, ktorá nebola ľudská - tá prišla zhora. Vtedy Boh začal so mnou konať a koná stále, v chví-

ľach úspechu i neúspechu, radosti aj smútku. Jeho jazvami sa mi dostalo uzdravenie.

Keďže takúto skúsenosť prežili milióny ľudí, rozhodnite sa prijať bez predsudkov a bez obáv zvesť o Vzkriesení Kristovi. Verte z celého srdca, že Ježiš Kristus naozaj vstal, je živý a v Ňom máme bezpečné útočisko. Kto sa skúsi na Krista spoľahnúť, nájde možno to, čo veľmi dlho hľadá a doteraz sa mu nepodarilo nájsť, pretože ešte nehľadal na správnom mieste a správnym spôsobom. Naozaj, viera je zaiste podstatou toho, na čo sa nádejame, a dôvodom toho, čo nevidíme (Žd 11,1). V samotnom epicentre všetkých učených teologických úvah a konštruktov stojí prosté rozhodnutie veriť Bohu a vyskúšať si Jeho vernosť; čosi, čo môže urobiť i malé dieťa.

Tu je radostné posolstvo veľkonočných sviatkov. Pán žije a je s tými, ktorí sa Ho pridávajú vierou. Krista bičovali, zjazzvili a potom aj zabili; ale Kristus vstal z mŕtvych, Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia! Dlhú sme blúdili, ale už vieme, kto nás bezpečne vedie a dovedie až do cieľa.

Pavel Procházka

Osobná evanjelizácia

Kapitola 4 - dokončenie

Ako viesť človeka ku Kristovi

Niekedy som trochu šokovaný, keď zistujem, že ľudia, ktorí boli kresťanmi mnoho rokov, ktorí mali vedúcu pozíciu v zbere (aj kázanie a vyučovanie), sa zdajú byť úplne neschopní niekoho viesť k viere. Nikdy nevieme, kedy nastane tá chvíľa. Nebol som vôbec pripravený, keď som letel s British Airways na konferenciu na Filipíny. Zdalo sa, že ďalších dvadsať evanjelistov na palube bolo v tej istej pozícii, pretože keď som sa spýtal, či majú nejaký kresťanský traktát alebo evanjelium, ktoré by som mohol darovať, nikto z nich nemal nič po ruke.

Letuška pôsobila unavene a stresovane. Keď podávala podnosy s jedlom, pozrel som sa jej do očí a pocítil som v nich hlboké zranenie.

„Ako sa máte?“ spýtal som sa.

Zastavila sa a pozrela dole na mňa. „Naozaj vás to zaujíma?“ povedala.

Prikývol som.

„Dobre, pridem a poviem vám to, keď skončím s podávaním jedla.“

Začala hovoriť o viere a hľadaní Boha. Vysvetlila, že jej spolubývajúca sa stala kresťankou a zmena v jej živote bola tak obrovská, že ona chcela nájsť Krista tiež. Nikdy sa však neodvážila spýtať sa svojej priateľky, ako to presne funguje. V ich dome sa začala schádzať skupinka, ale nikdy ju nepozvali, aby prišla; takže sa vzdialila do svojej izby, len každý večer na konci stretnutia si s nimi dala kávu. Základ bol položený, svedectvo jej spolubývajúcej prinieslo ovocie a teraz aj ona chcela nájsť Krista osobne. Keďže som nemal po ruke žiadny traktát ani Biblie, musel som použiť svoj malý schematický model, aby som ukázal, ako sa stať kresťanom. Okamžite sa so mnou tam v kuchynke v lietadle modlila. O dva týždne som ju stretol na letisku v Kuala Lumpur a dal som jej pre začiatok Bibliu a nejaké poznámky na čítanie.

Snáď aby som sa vysporiadal s tým, že by sme nemali pristupovať k osobnej evanjelizácii ako k „možnosti prevetrať kresťanské slogany,“ je užitočné mať nejaký typ štruktúry, keď cítim, že je niekto pripravený počuť a odpovedať. V ten večer v kuchynke by som bez nej bol stratený. Je mnoho možných ciest na vysvetlenie procesu spasenia a bolo vymyslených mnoho domyselných schematických metód. Počas rozhovoru s poslucháčom je potrebné najmä zasiahť kľúčové pohľady na spasenie.

Deväť bodov, ktoré používam pri rozhovoroch s neveriacimi sú zmesou niekoľkých ďalších a ja som ich prispôbil tak, aby sa hodili na širokú škálu situácií a poslucháčov. Neobhajujem zvlášť tento program, ale zistil som, že je dobrou prezentáciou procesu spasenia, ktorý môžu pochopiť rôzne typy ľudí.

1. Dokonalý svet

Bola doba, keď bol svet dokonalý a ľudstvo a Boh žili v úžasnej jednote a porozumení. Boh by nikdy neurobil nič, čo je nedokonalé. Pozrel sa na to a bolo to dobré! Stvoriteľ a stvorenie boli vo vzájomnom vzťahu.

2. Padlý svet

Jedinečnosť stvoreného poriadku poškvrnila, zničila a skazila ľudská vzbura. Pretože sme dostali slobodnú vôľu, mali sme možnosť odmietnuť Božiu cestu a svojou vlastnou. Kvôli nášmu sebeckému bol svet znečistený hriechom. To, čo bolo dokonalé, sa stalo nedokonalým a zvláštny vzťah, ktorý bol medzi Bohom a ľudskými bytosťami sa prerušil.

3. Hriech oddeľuje

Niet divu, že sa Boh zdá byť ďaleko. Vzbura a hriešnosť, ktorej sme súčasťou a osobný pocit viny, ktorý ťaží každého z nás, pôsobí ako prekážka medzi nami a Bohom, ako oblak, ktorý zakrýva slnko.

4. Všetci zhrešili

Každý z nás musí čeliť svojmu osobnému hriechu a prehre. Nie sme len súčasťou padlej prirodzenosti sveta okolo nás, my sami osobne sme odmietli Božie cesty tým, čo sme hovorili, ako sme mysleli a čo sme robili. Môžeme mať pocit, že sme „dobrí“ alebo „láskyplní“ alebo „čestní“, no napriek tomu sme v Božích očiach prehrali. Je to ako keď pri skúške, v ktorej treba získať 50%, jeden kandidát získa 5% a iný 49%. Obaja prehrali. Biblia učí, že každý jeden z nás, bez výnimky, zlyhal v živote podľa Božích noriem.

5. Oddelenie

Vina a prehra vedú k oddeleniu od svätého Boha. Nič, čo by sme vymysleli, tú trlinu nepremosť. Filozofia, morálka, dobré skutky a aj náboženstvo nie sú dostačujúce, aby preklenuli priepasť, ktorá je medzi nami a našim Stvoriteľom. Dokonca ani dodržiavanie desiatich prikázaní nestačí.

6. Kríž

Každé ľudské riešenie problému oddelenia od Boha spočíva na našej iniciatíve, na našom úsilí, na našej snahe. To všetko je bezvýznamné. Hoci nám Boh poskytol cestu, aby sme Ho spoznali a boli s ním jedno; nie je to odmena za to, čo robíme. Prichádza to len skrze vieru samotnú. Stane sa to vtedy, keď uznáme, že sami zo seba sa nemôžeme dostať k Bohu, ale že mu potrebujeme dôverovať, že tú cestu objavíme.

7. Vykúpenie

Keď dovolíme Ježišovi, aby nám odpustil, zmenil nás a obnovil nás, stávame sa novými ľuďmi. „Narodíme sa znovu“ a spoznáme radosť tohto nového vzťahu s Bohom skrze Ježiša Krista. Keď je stále viac a viac ľudí vykúpených, ovplyvňujú svet a stávajú sa súčasťou vykúpenia sveta, ktoré sa dokončí na konci vekov.

8. Kresťanský rast

Keď sme už prijali Ježiša Krista do svojich životov, aby nás zachránil a spasil, nastupujeme s ním na cestu, ktorá obohacuje život a premieňa ho. Ako kresťania rastieme skrze čítanie Biblie, modlitbu, svedectvo a službu druhým, skrze spoločenstvo a uctievanie.

9. Odpoveď

Uvedomil som si, že mnohí kresťania sú zdržanliví pokiaľ ide o privedenie ľudí, ktorým svedčia, k viere. Často otáľajú pri poslednej prekážke a cítia sa nehodní a nedostatoční. Ale ak niekomu priamo predostrieme výzvu k odpovedi Ježišovi, verím, že Duch Svätý príde a zvláštnym spôsobom nám pomôže. Keď som ja sám svedčil, stále znova som bol prekvapený, aká ľahká môže byť táto posledná fáza. Keď sa spýtate: „Chcete sa teraz stať kresťanom?“, odpoveď je často „Áno, prosím!“ Avšak nikdy nesmieme odpovedať za druhých: musia to urobiť sami. Toto sú dvere, ktoré môžu otvoriť iba oni. Nikdy som sa nedomáhal odpovede a ak ľudia chceli viac času na uvažovanie, vždy som im ho dal. Ak má byť ich obrátenie skutočné, musí byť založené na odpovedi z celého srdca, keď sa cítia úplne pripravení.

Dobrý rozbeh pre osobnú evanjelizáciu je pokúsiť sa odhaliť v akého Boha daná osoba verí alebo neverí. Ľudia radi hovoria o tom, v čom veria a v situácii dôvery a priateľstva som si uvedomil, že sú viac než ochotní hovoriť o svojich pohľadoch na Boha.

O Ježišovi musíme hovoriť veľa. Čím viac o ňom hovoríme, tým viac ľudí ho bude chcieť spoznať. V jeho osobnosti je bohatstvo, nemôžu si pomôcť, zaujme ich. On je zraniteľný, vážny, zábavný, súcitný, pozorný, pokojný, pokorný, starostlivý, odmietnutý, mučený a zlomený. Keď začíname hovoriť o Ježišovi a pripomíname ľuďom, že je Synom Božím, predkladáme im biblický pohľad na Boha nie ľudové báje o starom pánovi s bielou bradou, policajťovi, „tajomnej sile“ alebo čarodějníkovi. Pripravujeme im cestu, aby sa mohli stretnúť so skutočným Bohom, nie s falošnými bohmi našej sekulárnej spoločnosti.

Pokračovanie nabudúce

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Ani učenici to nepochopili

Minulý rok na konferencii Viva Network som počula príbeh mladého chlapca. Porozprával ho jeden pracovník s deťmi. Tento chlapec prišiel za ním a rozprával mu svoj životný príbeh, ktorý bol veľmi smutný a ťažký. Na konci sa chlapec opýtal: „Prečo musím v živote toľko trpieť?“ Pracovník mu odpovedal: „Neviem, ale Pán Ježiš to cíti takto, keď sa ubližuje dieťaťu“ a prečítal mu text z Mt 18,6.

Ďalej chlapcovi rozprával, čo všetko zniesol Pán Ježiš. Ako sa pri Poslednej večeri snažil zúfalo povedať učeníkom, že ich veľmi potrebuje a miluje. Ale oni to nepochopili. Ani Peter a ani Ján. Pán Ježiš sa cítil zle. Zobral si so sebou troch učeníkov. V getsemanскеj záhrade im hovoril: „Bdejte so mnou.“ Potom zvolal k svojmu Otcovi: „Otcе, ak chceš, môžeš to zmeniť!“ Jeho slzy a kropaje boli ako krv.

Otec poslal anjela. Ježiš sa obrátil k priateľom, ale oni spali. Zobudil ich: „Aspoň hodinu bdejte so mnou.“ Ozbrojenci išli na Ježiša. Ten, ktorý ich viedol, bol Ježišov priateľ. Dali dohromady skupinu klamárov, ktorí nehovorili rovnako. Kaifáš sa pýta: „Si ty naozaj Syn Boží?“ Židia nemohli človeka popraviť, tak ho dali rímskej vláde.

Pilát niekoľkokrát hovoril, že Ježiš je nevinný. Pilát podľahol davu. Ježiša podrobili každému druhu odsúdenia. Strhli z neho rúcho, bičovali ho, na hlavu dostal trňovú korunu. Pán Ježiš, ktorý hovoril: „Ja a Otec sme jedno“ sa teraz modlí: „Bože môj, Bože môj, kde si?“

Pán Ježiš zniesol hanbu ukrižovania. Bol opovrhnutý a opustený od ľudí, ako píše Izaiáš. A to všetko urobil pre nás. Chlapec v príbehu pochopil, že Pán Ježiš mu rozumie, veď prešiel oveľa ťažšími vecami ako on. Pripomínam si pieseň: „Keď On všetku ľarchu sveta na svojich pleciach má, aj tvoje bremeno môže niesť, brat, sestra moja.“ My, ktorí veríme v Neho, môžeme sa mu znovu odovzdať, Jemu, Božiemu Synovi, ktorý za nás na kríži zomrel. On ospravedlňuje, On očisťuje! On posväcuje! On činí všetko novým!

Konferencia pre pracovníkov s ohrozenými deťmi

30. 4. - 2. 5. 2010
Liptovský Mikuláš

Praktické zručnosti v službe deťom

21. - 23. 5. 2010
Ranč Kráľova Lehota

Víkendový workshop, ako tvorivo, zrozumiteľne a záživne slúžiť deťom.

DENNÁ DÁVKA PÍSMO

„...Či nám nehořelo srdce, keď sa snami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ (L 24, 32)

Dvaja emauzskí učenici objavili moc Písma v ten „Prvý veľkonočný pondelok.“ Boli zlomení vo svojich srdciach kvôli ukrižovaniu Ježiša. Smútok bol v ich tvárach a dovolili, aby im táto bolesť zaslepila oči a tak nerozoznali prítomnosť samotného Ježiša. On vstal z mŕtvych, a hoci Ho ešte nerozpoznali, On prišiel k nim, aby ich zbavil smútku. Ako to urobil? „A počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo“ (L 14, 27). On otvoril ich oči, pozdvihol ich ťažké srdcia Písmom. Vybral si na to jednu vec, ktorá nikdy nepadne – Božie Slovo! Znamenalo to zmenu? Pre tých dvoch učeníkov určite áno. „...Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ (Lk 24, 32)

Snaha žiť víťazný kresťanský život bez dennej dávky Písma je, keď sa snažíš jazdiť autom s prázdnu nádržou, alebo pracuješ celý týždeň s prázdny žalúdkom, alebo platiš svoje účty prostredníctvom účtu, ktorý je prázdny.

Steve Farrar píše: „Potrebujem byť napomínaný o tom, čo je pravda. Božie Slovo mi dáva dávku reality. Moje ranné stretnutie sa s Božím Slovom mi dáva pohľad, ktorý vo svete nedostanem. Potrebujem Božie komentáre k môjmu životu každý deň. Kresťan v tejto spoločnosti je niekto, ktorý pláva proti prúdu rieky. Bez neustálej výživy Božím Slovom, bude skoro unavený a bude strhnúť silou prúdu.“

Takže – stráv denne svoj čas čítaním Písma!

Bob Gass, uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas

Bože, pýtame sa Ťa

**Dovoľ mi opýtať sa Ťa, Bože môj,
kto na Kalváriu za Tebou vystúpiť môže?
Môžem to byť ja, ten, ktorý kríž ťažký neunesol,
do hlbokého bahna až na dno samé klesol.
Som slabý, nevládzem, čo len slovami,
akoby som mohol trpieť po ranách klincami.
Ja som Ťa videl, jak slzy tvárou ubolenou
Ti stekali,
prach, pot, špinu i plúvance zmývali.
Veď aj ja patrím k tým, čo Ťa bičovali,
držaním korbáča svojimi hriechami častovali.
Ty, visiaci na kríži, na tom dreve si umieral,
Tvoju matku pod ním hlboký žiaľ a bôľ
zvieral.
Ja sa však pozbieram, zapriem sám seba,
nasledovať budem, Bože môj, Teba.**

Pavol Herák

Milovaná a jedinečná...

Vždy, keď premýšľam o Bohu a o tom, čo urobil v mojom živote, naplňa ma to nesmiernou radosťou. Dal mi okúsiť pravdivosť jeho Slova: Kochaj sa v Hospodinu a dá, o čo požiada tvoje srdce. Niekoľko rokov som mala problém nájsť strednú školu, kde by ma prijali a kde by im navadilo, že som zrakovo postihnutá. Vždy, keď som si myslela, že to už bude dobré a všetko sa vyrieši, pokazilo sa to. Rok som navštevovala špeciálne gymnázium v Prahe a dokonca sa mi tam aj páčilo. Aj to nakoniec zlyhalo a ja som zostala smutná, nahnevaná nespravodlivosťou a najviac zo všetkého bola som sklamaná. Boh mi však stále ukazoval a cez mnohé kázne potešoval, že na mňa čaká radostná a požehnaná budúcnosť v jeho prítomnosti. Volal ma, aby som predovšetkým hľadala jeho kráľovstvo. Dlho som nevedela, čo to znamená a netušila som, ako sa viac k nemu priblížiť. Začala som robiť pokánia z mnohých vecí v mojom živote a vylievať pred ním svoje srdce. Stal sa mojím najlepším priateľom, ktorému sa so všetkým zdôverujem. A keď som to najmenej čakala, požehnal mi tú najlepšiu školu. Najskôr to v prvý mesiac vyzeralo, že ani toto sa nepodarí. Mala som v pláne dať sa vypísať na individuálny plán a na všetko zabudnúť. On mal však iné plány. Jedného rána, keď som sa chystala odísť z tej školy a modlila sa, Boh ma posilnil a dal mi úplnú istotu, že tam patrí a že to pripravil pre mňa. Viem, možno to znie ako rozprávka, ale je to pravda. Dal mi iný pohľad nielen na moje okolie, ale aj na seba samú. Predtým som vyznávala, čo všetko nemám a aká som neschopná. No dnes hovorím toto: Som požehnaná, múdra, milovaná a jedinečná. A ak sa mi aj niečo nepodarí, je to preto, že má pre mňa niečo lepšie. Otvoril srdcia aj mojim spolužiakom. Predbiehajú sa v tom, kto mi pomôže, opisujú mi, aké má kto vlasy, oči, ako sa kto oblieka a ak som chorá, píš mi, že som ich slniečko a že im chýbam. Je to zázrak Boží! Týmto ťa chcem povzbudiť, ak máš pocit, že sa ti nič nedarí a že sa ti nič nesplní, nie je to pravda. Boh za teba poslal svojho Syna, aby si mal plnosť a nádej nie len na večnosť, ale aj tu a teraz. Len sa nevzdávaj a nechaj, nech ťa vyučí. Ak si aj sklamaný či dokonca nahnevaný, povedz mu to už dnes. On na to čaká a teší sa na teba, lebo ťa miluje ako nikto na svete.

Mishell

Už **4. a 5. júna 2010** sa v **Trnave** uskutoční 18-ty ročník najväčšieho gospelového festivalu v strednej Európe.

A ak si myslíš, že po kapelách Third Day a Delirious už Festival nemá čo ponúknuť tak sa mylíš. Chystajú sa veľké veci. Veľké.....

Hudobné okienko

V minulom čísle sa písalo o víťazoch cien Grammy Award (Cena Grammy). 8. februára 2010 v Los Angeles sa víťazom za najlepší hudobno - spevácky výkon stali: Donnie McClurkin a Karen Clark Sheard s piesňou Wait On The Lord. V tomto čísle si predstavíme Donnie McClurkina.

Našiel nebo v cirkevnej rodine

Donnie McClurkin sa narodil v roku 1961 a bol vychovaný v Amityville, v štáte New York. Clurkin bol zneužívaný obojoma svojimi rodičmi. Jeho detstvo bolo veľmi zložitá a bolestivá, poznačené násilím a zneužívaním. Často sa snažil správať ako „mierotvorca“ medzi jeho sústavne sa hádajúcimi rodičmi a počas toho nachádzal nebo v jeho cirkevnej rodine, The Gospel Tabernacle Assemblies of God. Tu aj urobil rozhodnutie pre vieru v Ježiša Krista, keď mal iba 8 rokov. „Jediný spôsob, ako ma moja mama mohla potrestať bolo, keď mi povedala, že nemôžem ísť do zhromaždenia,“ povedal McClurkin v interview pre Detroit free press.

Donnie McClurkin bol ako 8 ročný znásilnený vlastným rodinným príslušníkom. Ako 31 ročnému, mu bola diagnostikovaná leukémia. Ale ako 36 ročný spolu so zborom, hudbou a vierou, narazil McClurkin na zlato a s jeho gospelovým debutovým albumom sa začal meniť jeho život. Vychádzajúca hviezda gospelovej hudby a jedna z najrešpektovanejších osobností, Donnie McClurkin zasvätil svoj hudobný život gospelovej tradičnej misii poskytovať pomoc ľuďom v núdzi presadzovaním gospelového tradičného štýlu, ale okoreneného modernými vplyvom takých hudobníkov ako Andrae Crouch alebo skupiny Take 6. Okrem hudobných úspechov, zostáva Donnie McClurkin aktívny v svojej kazateľskej službe, pričom zostáva v priamom spojení s poslucháčmi skrze hudbu, ktorou slúži aj na zhromaždení.

Zdroj: <http://www.answers.com/topic/donnie-mcclurkin-1>
http://findarticles.com/p/articles/mi_m1077/is_10_56/ai_76770627/

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=AvCu4Htkhbk>

priravil braňo

ROK MODLITIEB – svedectvá zo zborov

Bratislava - Petržalka

V nedeľu 24.1. sa náš zbor zapojil do spoločných celocirkevných modlitieb. Tentokrát sme sa zišli všetci spolu a modlili sa ako celý zbor. Modlitebné stretnutie sme rozdelili do blokov po jednej hodine (mládež, detská služba, používanie darov v zbore, modlitby za cirkevné zbory, za jednotlivcov...atd.). Tešil som sa, keď som mohol byť na mieste, kde sa naraz modlilo toľko ľudí. Nehovorím, že sa nedalo ísť (zájsť) ďalej a preraziť nános telesnosti a únavy lepšie, ale hoci sa budova netriasla Božou prítomnosťou, aj tak viem, že to stálo za to. Prečo? Videl som modliacich sa ľudí, ktorí boli jednotní na modlitbách. Jednotní. A v tom som videl budúcnosť. Ostatne tam, kde je vidno jednotu a vôľu, je vidno pôsobiaceho Boha.

Jenkovce

Modlitebná stráž prebieha bez problémov, všetci v zbore sa zapojili. Väčšinou sa ľudia modlia doma a o návaznosť sa stará brat kazateľ Bassano. Modlíme sa za chorých. Brat Jenčo Juraj leží v nemocnici v Sobranciach. Brat Jenčo Marek je v nemocnici v Michalovciach. Tiež sa prihovárime za mladých, ktorých čakajú prijímacie skúšky na školy.

Michalovce

Tešíme sa z toho, že hneď od samého začiatku vyhlásenia roka modlitieb sme sa stretli s veľkým záujmom veriacich. Záujemcov bolo a stále je toľko, že sa nám stáva to, že sa viacerí ľudia modlia v rovnakom čase. Pribúdajú nám tiež záujemcovia aj z iných cirkví. Bežné je tiež, že ľudia majú záujem o dve a niekedy aj viac hodín modlitieb. Samotné odozvy na strávený čas v modlitbách je vynikajúci. Mnohí sú povzbudení, a to aj keď si vybrali čas na rozhovor s naším Pánom neskoro v noci či skoro nad ráno. Pre mnohých z nás je to tak prirodzené, že pri bežnom kontakte s ľuďmi nemáme problém povedať, že v našom zbore máme určité dni modlitieb a môžeme sa modliť aj za ich problémy. Nedávno sa jednej našej členke práve toto stalo a dotýčny človek, s ktorým sa o pár dní stretla, sa jej opýtal, či naozaj sa modlíme za jej chorého manžela, keďže sme jej to sľúbili. Bola veľmi povzbudená svedectvom, ktoré jej o modlitbách bolo povedané. Stále zdôrazňujeme to, že tieto modlitby sú v prvom rade zamerané na našu cirkev a naše zbory na Slovensku.

Partizánske

Do roka modlitieb sme zapojení so zbormi Jenkovce a Veľké Kaľušany.

Modlitebné predmety sú zamerané na potreby bratov a sestier, ale aj širšie, za ľudí, s ktorými máme kontakty. Potom sú to aj potreby zo zborov, s ktorými sme zapojení do roka modlitieb.

Ale aj modlitby na aktuálne dianie: Haiti, naše mesto, kde prebehli ekumenické bohoslužby, cirkev a pod.

Svedectvá: Vníname silu modlitby skrze túto stráž ako niečo úžasné! Už samotné napomenutie, aby sme Bohu nediktovali, ale načúvali jeho hlasu. V prvom rade mu máme ďakovať a chváliť ho, až potom prosiť. Toto je prvé svedectvo, ako k nám Boh prehovoril. Pri striedaní sa v modlitbách jeden mladý muž, ktorý sa taktiež zapojil, začal vážne čítať Písmo prvýkrát v živote. Striedame sa skoro všetci, modlíme sa samostatne, ale aj spoločne, prežívame prítomnosť Božiu pri nás. Tešíme sa, že do roka modlitieb sa zapojili aj bratia z Kresťanského spoločenstva. Potreba modlitby je pri nás kresťanoch stále, my sa pýtame a náš Otec sa nám prihovára a odpovedá skrze svoje Slovo.

S pozdravom a Božím požehnaním Sklenárovci

Sereď

V jednu nedeľu sa ľudia zdieľali o tom, čo prežili na týchto modlitbách. Mnohí prijali rôzne slová od Pána, verše či piesne. Iným sa podarilo urobiť skúšky v škole, jedna rodina dostala prácu. Niektorí dostali silu odpustiť a urovnali sa vzťahy. Nepochybne to oživilo celý zbor a verím, že je to len začiatok. Povzbudivé je, že ľudia, ktorí sa napísali na jednu hodinu, často zostávajú dve aj tri hodiny a modlia sa spolu s ďalšími. Už sme mali aj sedem ľudí v jednu hodinu. Záujem o modlitby je. Aj keď sme mali modlitby dva dni po sebe, všetky hodiny sa pokryli. Ostatní, ktorí sa ešte nezapojili, o tom premýšľajú. O zapojenie prosili aj dvaja šoféri kamiónu, ktorým sme to umožnili a modlia sa v kamiónoch v iných krajinách a tiež jeden člen pracuje na týždňovkách a modlí sa mimo modlitebnú miestnosť.

Sládkovičovo

V našom zbore bratia a sestry dostali takú túžbu po modlitbe, čo sme ani neočakávali. Pán Ježiš sa takto oslávil. Tieto modlitby nás v prvom rade zbližujú a zjednocujú, čo je veľmi dôležité a potrebné k prebudeniu v našom zbore a meste. Ako Písmo hovorí v 1Pt 5,8 treba sa nám neustále modliť a zapájať sa do Božej práce, lebo nevieme, ako a kedy sa nás chce zmocniť protivník diabol. Jedna sestra túži, aby bolo zjednotené celé Sládkovičovo, lebo Boh zjednocuje. Aby všetci, čo odišli, sa navrátili, lebo Boh je jeden a Boh je láska, odpustenie, spravodlivosť a pokoj v Duchu Svätom. Veríme a modlíme sa za všetkých zajatých, aby nemali pokoj, pokiaľ sa nenavrátia k Bohu a potom sa budeme všetci radovať spoločne, ako keď sa navrátil mánotratný syn. Posielame srdečné Božie požehnanie, zo zboru Sládkovičovo El-šaddaj veršom z Jána 16, 23-24.

**Modliť sa znamená:
Zmlknúť pred Bohom
a všetko pozemské nechať v pozadí -
BOHU načúvať
a JEHO nechať hovoriť.**

Bibliu do školy?

Naša dcéra Annamária mala priniesť do školy knihu so skutočnými príbehmi. Zobrala kresťanskú knihu: KĽÚČE, kde sú príbehy zo života s poučením. Učiteľka povedala, nech prinesie inú, tak chcela zobrať Bibliu. Povedala mi: „Mama, ja zajtra donesiem do školy Bibliu. Je to kniha, v ktorej sú skutočné príbehy.“ Mala som z toho obavy, ako to všetko dopadne, keď bude počuť iný názor, ako ten náš doma. Iba som podotkla: „Anna, určite chceš zobrať do školy Bibliu?“ Áno! Ona bola presvedčená, že je to správne. Keď prišla na druhý deň domov, vyzerala sklamane, tak sme sa jej s manželom Pavlom opýtali: „Anna, čo sa stalo?“ Smutne odpovedala: „Mama, moja pani učiteľka povedala, že iba niečo je tam skutočné, ostatné veci sú vraj báje a povesti.“ Potom sme mali krásny rozhovor. Bolo to užitočné, poučné a hlavne BOŽIE.

Annamária sa zoznámila s dievčaťom Dominikou. Ostatné spolužiačky ju nemali rady. Anne bolo ľúto Dominiky, že sa k nej nepekne správajú. Raz im povedala: „Ale vy neviete, že Boh hovorí, aby sme milovali aj svojich nepriateľov? Tak ja to viem, je to napísané v Biblii. Môžete si to doma prečítať. Máte Bibliu?“ Neviem, čo na to odpovedali, ale odrazu všetky súhlasili a povedali: „No tak dobre, budeme sa hrať aj s ňou.“

Jedného dňa Annamária obdarovala spolusediacu spolužiačku Kristínku. Darovala jej kresťanskú knihu „O Uršule a Líze“. Kristínka bola prekvapená, darček prijala s tým, že si to určite prečíta.

Ďakujeme Pánovi za svedectvo našich detí.

Henrieta Kociová, Michalovce

Veselý Wesleyho kútik

Bohatý stôl

Na návšteve u dobre situovaného metodistu sa John Wesley chystal sadnúť k bohato prestretému stolu, keď jeden z prítomných kazateľov povedal: „Ó, aká veľkolepá hostina! Časy sa zmenili. Dnes nájdeme u metodistov už len veľmi málo sebazaprenia.“ Wesley s kľudom ukázal na lákavé jedlá a poznamenal: Milý bratku, teraz sa ti naskytuje výborná príležitosť pocvičiť sa v sebazaprení!”

Pozvanie na čaj

Bohatý podnikateľ pán Robert Peel pozval počas jednej Výročnej konferencie Wesleya k sebe na čaj. Wesley prijal pozvanie pod podmienkou, že privedie aj niektoré zo svojich „detí“. Peel samozrejme súhlasil. Aký bol však prekvapený, keď Wesley prišiel v doprovide 36-tich cestujúcich kazateľov!

Lid zvaný metodisté

Obnovené manželstvo

Moje manželstvo začalo 25. 4. 1998. Pochádzam z katolíckej rodiny a myslel som si, že manželstvo uzavreté v kostole, je všetko. Najviac ma vždy oslovoval veršík, ktorý je u nás v kostole, keď prichádzajú snúbenci ku kľakátku. Je tam napísané: „Pane Bože, Tebe odovzdávam svoje srdce, svoje manželstvo. Tvoj som a chcem Ti byť verný po celý svoj život.“ V Písme ma oslovil text o tom, že muž opustí svojich rodičov a pripojí sa k svojej žene. V kostole tiež visel nápis: „Čo Boh spojil, človek nerozlučuje.“ V mojom manželstve prišiel ten zlý, Boží nepriateľ – satan, a po čase bolo naše manželstvo na pokraji rozvodu. Bol som na dne. Hľadal som útechu a pomoc v svojej rodine, no nenašiel som.

Ďakujem Bohu za moju švagrinú Ivetku Kručayovú, ktorá svedčila mne aj mojej žene a otvorila nám oči. Do našich životov prišla zmena a my sme prežili obrátenie. Do našej rodiny a našich životov prišla radosť a veľmi sa tešíme aj z našich detí, že môžu s nami chodiť do trnavského zboru ECM. Boh mi ukazuje nové cesty, ktoré som doteraz nepoznal. Dostávam od Pána Slovo z Písma. Počas problémov v manželstve, keď som potreboval pomoc, som ani raz neotvoril túto svätú knihu, nečítal som ju. Hľadal som pomoc a potešenie u ľudí. Ale teraz to hľadám u Boha a v jeho Slove!

Pavol Bučány, Trnava

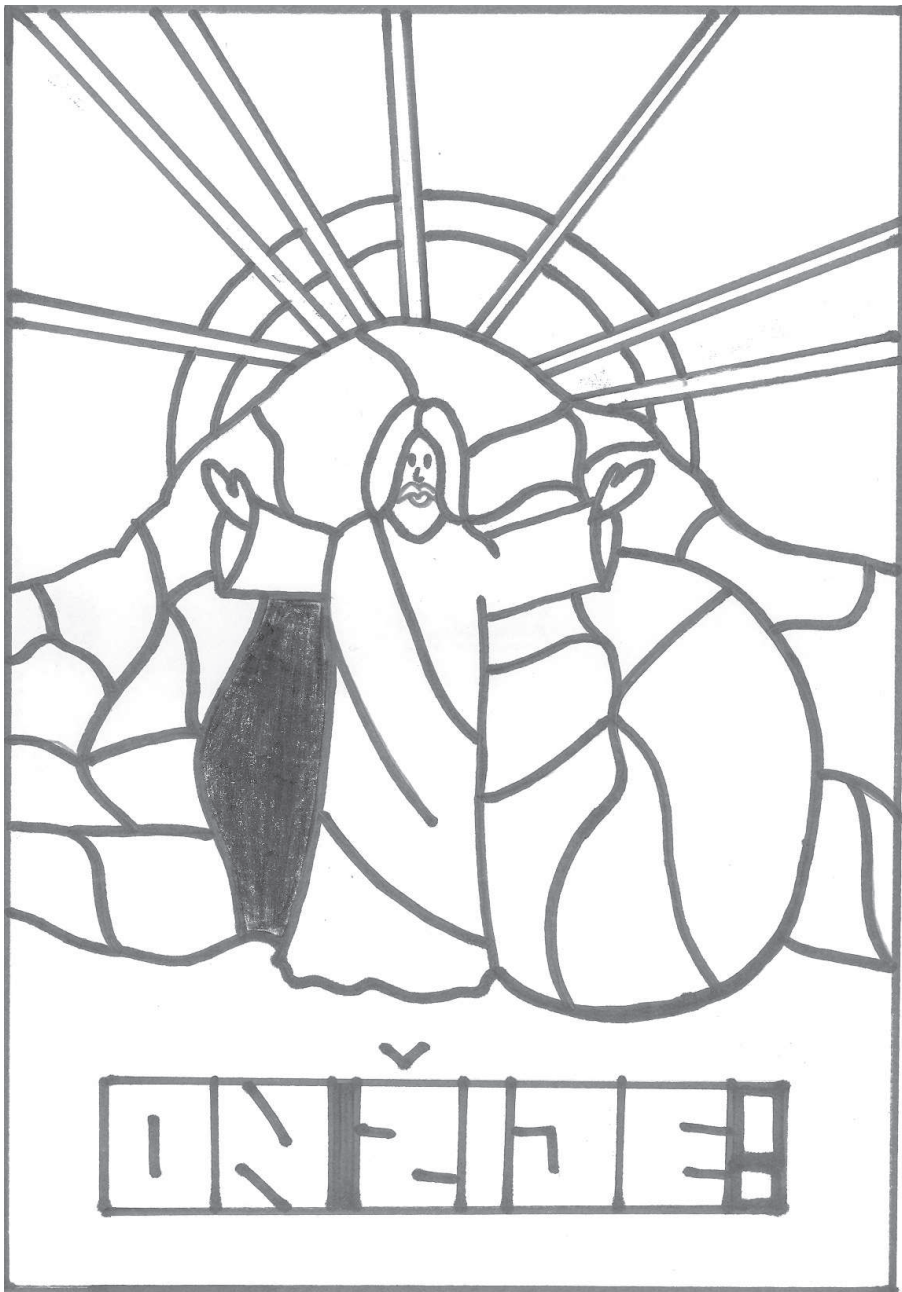
Ahojte kamaráti!

Počas sviatkov Veľkej Noci kresťania oslavujú dve najväčšie udalosti, ktoré pre veľkú lásku k nám, skrze Pána Ježiša Krista, vykonal Boh. Jednou je (to sa dozvieš, keď sa ti podarí z postrihaného obrázka urobiť celok), kde Pán Ježiš zomrel namiesto teba a mňa. Druhou je (tak to ti prezradí vymaľovanka) a preto sa môžeme radovať, že Ježiš žije. Prajem Vám veľa Božej radosti počas celého apríla.

Vaša Maťka

Det'ský kútik

Miriamke a Noemi ďakujeme za krásne veľkonočné obrázky!

Blahoželanie

Brat **Juraj Meliška st.** zo Serede sa v apríli dožil krásnych 70 rokov.

Ku krásnemu jubileu Vám blahoželáme s veršom zo Žalmu 31,20:

„Aká nesmierna je tvoja dobrota! Uchoval si ju pre tých, čo sa ťa boja. Preukázal si ju tým, čo sa zjavne utiekajú k tebe.”

Ohlasy od čitateľov

Vážená redakčná rada Ohnisko, vždy si s obľubou prečítam Ohnisko, ktoré mi zariadate v tlačovej forme. Keďže mám možnosť si ho prečítať aj na webovej stránke ECM, prosím Vás aby ste mi ho v tlačovej forme nezariadali. Ušetrí sa tak náklady a tento výtlačok môže poslúžiť niekomu, kto nemá prístup na internet. Prajem Vám veľa tvorivých nápadov a Božie požehnanie pri tvorbe ďalších čísel Ohniska.

S pozdravom Róbert Jenčo, Košice

Prečítam si celé Ohnisko, vedectvá ma veľa mi povzbudia vo viere. Viетка je dobrá. Ziláť sa mi páčia úryvky z knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí a iné životné príbehy. Články o tom, ako si Pán Boh používa ženy aj za kazateľnicou sú dobrým vedectvom.

Len tak ďalej.

Monika Kráľová, Bratislava

Kalendár akcií

- 13. - 16. 5. 2010 Konferencia Jozuova generácia, Ranč Kráľova Lehota (www.campfest.sk)
- 24. 5. 2010 EQUIP, Bratislava, Súľovská ul. medzidenominačné vzdelávanie vodcov
- 26. 5. 2010 EQUIP, Košice, ACS, Bratislavská ul. medzidenominačné vzdelávanie vodcov
- 27. - 30. 5. 2010 Výročná konferencia ECM, SEREĎ

Znovu pripravujeme
pobyt v Bechyni – Južné Čechy
21. - 28. august 2010

Dary na Ohnisko

V mesiacoch január a február sme prijali dary od jednotlivcov:

Kochan Milan, Mančíková Jana, Pipišová Judita, Šobr Daniel, Matejková Anna, Tagajová Elena, Ollerová Margita, Procházková Miroslava, Jenčo Róbert, spolu v sume **185,- EUR**.

V sume **15,- EUR** sme obdržali dar od Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi.

Všetkým darcom ďakujeme!

O sile jednej knihy

„Chcem byť človekom jednej knihy”, zdôrazňoval John Wesley v úvode prvého zväzku svojich kázaní. Tou jednou knihou bola prirodzene Biblia. Čítal súčasne stovky kníh, sám publikoval priebežne nové spisy a posielal kazateľov na púšť, keď si mysleli, že musia čítať iba Bibliu a nezaujímať sa o nič iné. Nebolo to pre neho protirečenie.

Osvedčeným prameňom celého pravého poznania Boha mu bola a zostala Biblia. Bola mu „Svätým Písmom”. Iné knihy však preto neboli nesväté alebo škodlivé, iba nemali ten istý podstatný význam. Wesley bol otvorený voči svetu a dychtil po vedomostiach. Očakával rovnaký postoj od svojich kazateľov a, ak možno, od všetkých metodistov.

Používal rozum, ktorý mal za Boží dar. Videl sám seba ako člena storočného radu kresťanov a vážil si tradíciu cirkvi, najmä prvotných cirkevných otcov a doby reformačnej. Bol presvedčený, že viera sa skúsenosťou prerazí a osvedčí. Tieto tri prístupy mu pomohli k porozumeniu „jednej knihy”. Bol to dynamický proces, ktorým sa dokázala biblická zvesť ako „Božia sila, ktorá spasí”.

Rád som takýmto dynamickým a pre svet otvoreným spôsobom tiež človekom „jednej knihy”.

Biskup Patrick Streiff

Kalendár ciest v apríli: 9. - 11. Generálne zhromaždenie UEEMF v Agen, Franciá; 16. - 18. Výročná konferencia v Bulharsku, Ruse; 19. - 25. Spojené učabné a študijné skupiny svetových cirkví v Manile, Filipíny; od 28. Biskupská rada v Columbase, USA

Dodatok: Dva citáty z „Cirkevného poriadku: Základy učenia”

„Wesley bol presvedčený, že živé jadro kresťanskej viery sa zjavuje v Biblii, objasňuje tradíciou, prebúda k životu osobnou skúsenosťou a upevňuje pomocou porozumenia.”

„V teologickom uvažovaní sú prostriedky tradície, skúsenosti a rozumu podstatné pre naše biblické štúdium bez toho, že by sa pochybovalo o prednosti Bibliie pre vieru a život. Tieto štyri pramene, ktoré dočasne uvádzajú vlastné príspevky a napokon predsa spolupôsobia, vedú nás ako metodistov pri našom hľadaní živého a primeraného kresťanského svedectva.”

z nemčiny preložila MZ

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ